

Mīlēt sevi

Tas izklausās vienkārši, bet iemīlēt katru savu izpausmi, pieņemt katru savu domu un rīcību, tas ir uzdevums uz visu dzīvi. Sev nepārmest, sevi nemocīt. Pieņemot mēs atlaižam. Ļaujam pašam brīvi plūst un mainīties. Dievs ir radījis mūs tieši tādus kādi esam, katrs mirklis ir labākais, kas ar mums var notikt. Pieņemt to un mācīties no tā. Dzīve ir kā ceļš pašiem pie sevis, katrs spertais solis ar sapratni un pateicību, mūs pietuvina pie sevis.

It visā saskatīt Dieva gribu un dāvanu mums. Pateikties un pieņemt to. Pieņemot mēs vairs nedomājam kā būtu, ja būtu, kā vajadzēja, kas notiktu, ja būtu savādāk. Pieņemot vienkārši IR. Dzīve iet uz priekšu un no katra soļa mēs mācamies to labāko.

Apstāties, ne tikai domās un darbos, bet arī sajūtās - būt šeit un tagad. Dzīvi nenokļers, laiku neapstādinās, vairāk neizdarīs, skrienot. "Dzīvot un veidot, nevis skriet un darīt". Dzīves laiku nevar ielikt kalendārā vai pulkstenī, dzīves laiks ir katram sirsniņā, jo lēnāk ejam, jo tuvāk pie sirsniņas pienākam. Un atklājam mums mūžībā dāvāto laiku.

